בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

# יום ד', ה' בתשרי תשס"ג (11 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים" [לפני מגדל בבל - בראשית י"א 1]

היום, **ה' בתשרי**, בשנת 5668 (1908), **החל להופיע העיתון היומי הראשון בארץ**, עם הפיכת "הצבי", בעריכת אליעזר בן-יהודה, ליומון. אחר-כך נקרא "האור", ונערך ע"י בנו, איתמר בן-אב"י.

מאמציו של בן-יהודה להביא את העם היהודי לדבר בשפה היהודית, שפת אבותינו, עברית, לא תמיד מצאו תמיכה מתושבי הארץ. ההחלטה ששפת ההוראה בבתי הספר,לדוגמא, לא הוכרעה עד אחרי "מלחמת השפות" לקראת שנת תר"פ (1920). בין המתנגדים – החרדים, בני היישוב הישן בירושלים התנגדו נמרצות למפעלו של בן-יהודה, בראותם בו אמצעי להשלטת המרות הציונית על יושבי הארץ. הוא, בן-יהודה, השתייך לזרם שביקש לקבוע שהישיבה בארץ-ישראל והדיבור בשפה העברית דיים להבטיח את קיומו של העם, גם לאחר ניתוקו, חו"ח, מהתורה. במכתב שניסח **הרב קוק** על דעת שאר רבני ירושלים, כתב: "שכל זמן שהדוגלים בשם תחיית השפה העברית לא ישימו לב לתחיית כל קודש ישראל ... אין תקווה שהשפה לבדה, הערומה מכל תוכן חיי קודש מקוריים, תבסס את חיינו הלאומיים בארץ אבות." [תאריכון מרכז ההסברה \ אנציקלופדיה לבית ישראל]

~~~

## מבניין השפה לבניין אחר...

אדם הרוצה להרוס בניין – שתי דרכים לפניו: האחת, **להסתער עליו עם פטישים וכלים כבדים**: יש להניח שלאחר מכות רבות ועבודה מאומצת, ייפול הבניין. אלא שלעיתים הבניין חזק מאד, ודרושה עבודה מפרכת למדי, העלולה אף להימשך ימים רבים. במקרה כזה, עדיף להשתמש בדרך השניה: **לחפור מתחת לבניין**. הרי הבניין עומד על יסודות כלשהם, וכשנחפור מתחת ליסודות – הבניין יקרוס מאליו.

אם כן, דווקא לא בפטישים כבדים, אלא באת-חפירה פשוט, נצליח **להפיל את בניין החטא**, ובמאמץ פחות בהרבה.

**זהו יסודו של ראש-השנה!** וזהו גם ההבדל שבין ראש השנה ליום-הכיפורים: ביום-הכיפורים מסתערים חזיתית על החטאים, באמירת הווידוי, הכאות על הלב וקבלות לעתיד: "על חטא שחטאנו...", "על חטא שחטאנו...". אבל בראש השנה, מנסים להקדים ולהשמיט את הקרקע, את היסוד, עליו עומדים החטאים. משתדלים להוכיח לעצמנו עד כמה החטא הוא טעות, למרות שבשעתו היה נראה כעניין משתלם. להראות שהיום אני מתחיל לחשב שכר מצווה כנגד הפסדה, ואני **חוזר לנקודה שקודם החטא**, ומִבין שהשיקול של אז היה מוטעה.

ולכן, יכולה התשובה להועיל ולעקור את החטא למפרע, משום שאני עוקר את היסוד; בדיוק כפי שבהתרת-נדרים, עוזר לי החכם לגלות היום, שמה שהנחה אותי ברגע שנדרתי היה מוטעה.

תשובה איפוא, היא הודאה בכך שהחטא הוא טעות. אדם מתפכח מיינו, ורואה לפתע שכל "המצוות" המדומות שברשימתו של היצר-הרע, אינן אלא עבירות! בהתעוררות התשובה, מתבהר לאדם שכל מה שנעשה בניגוד לרצון ה' – אינו אלא משגה; מפני שרצון ה', **הוא** האמת היחידה. וכשמגיעים למסקנה זו – מתמוטט כל בניין-החטאים מאליו. [שיחות לראש השנה]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

**יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל
~~~